

پیامد افزودن ال-کارنیتین به جیره‌ی دوره‌ی پایانی بر عملکرد و اندازه‌ی هورمون انسولین در جوجه‌های گوشتی

پریسا جلوه‌گرام^{*}، دکتر مختار خواجه‌ی^۲، سعید امیری^۱

۱- دانشجویان کارشناسی ارشد تغذیه دام دانشگاه یاسوج، ۲- عضو هیئت علمی گروه علوم دامی دانشگاه یاسوج

* نویسنده مسئول: دکتر مختار خواجه‌ی، دانشگاه یاسوج، گروه علوم دامی، Khajavi@yu.ac.ir

چکیده

در این پژوهش ۹۰ جوجه‌ی گوشتی سویه‌ی کاب ۵۰۰ در یک طرح کاملاً تصادفی با دو تیمار و سه تکرار برای بررسی پیامد افزودن ۵۰ میلی‌گرم ال-کارنیتین به هر کیلوگرم جیره در دوره‌ی پایانی بر عملکرد و اندازه‌ی هورمون انسولین به کار رفتند. داده‌های آزمایشی با نرم‌افزار SAS تجزیه‌ی آماری شدند. یافته‌ها نشان می‌دهند که افزودن ال-کارنیتین در دوره‌ی ۳۴ تا ۴۷ روزگی رشد وزنی جوجه‌ها در این دوره را افزایش و ضریب تبدیل غذایی را کاهش داد ($p < 0.05$)، ولی بر وزن پایان دوره و اندازه‌ی هورمون انسولین خون جوجه‌ها پیامد معنی‌داری نداشت.

واژه‌های کلیدی: ال-کارنیتین، انسولین، جوجه‌های گوشتی، رشد وزنی، ضریب تبدیل غذایی، وزن.

مقدمه

ال-کارنیتین ترکیبی است که اسیدهای چرب را از سیتوزول به درون میتوکندری جابجا می‌کند. با اینکه جوجه‌های گوشتی مانند بسیاری از جانوران دیگر توانایی ساخت آن را از آمینواسیدهای لیزین و متیونین دارند(۴) و (۷). شماری از گزارش‌های پژوهشی نشان دهنده‌ی پیامدهای سودمند خوراندن ال-کارنیتین برون‌ساخته به جوجه‌های گوشتی در سن پایین و بهنگام رویارویی با تنفس و همچنین بهنگام دادن جیره با چربی بالا هستند (۱، ۴، ۱۰ و ۱۱) و (۱۲). برخی گزارش‌ها نشان دهنده‌ی پیامدهای سودمند خورانیدن ال-کارنیتین بر افزایش وزن بدن، بهبود بازده غذایی و کاهش چربی لشه در جوجه‌های گوشتی هستند (۱۰، ۱۱ و ۱۲). همچنین خورانیدن استیل ال-کارنیتین (از مشتقات ال-کارنیتین) به جوجه‌های گوشتی، میانگین رشد وزنی روزانه و مصرف خوارک آن‌ها را کاهش داده است (۲۲) از سوی دیگر، برخی گزارش‌ها نشان می‌دهند که افزودن ۰، ۲۵، ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ میلی‌گرم ال-کارنیتین به هر کیلوگرم جیره‌ی جوجه‌های گوشتی در همه‌ی دوره‌ی پرورش پیامد معناداری بر وزن بدن و ضریب تبدیل غذایی در پایان دوره نداشته است (۲۱). هورمون انسولین تنظیم اندازه‌ی گلوگز خون را با ترازش و پایش فرآیندهای سوخت‌وساز گلوگز در راه‌های گلیکولیز، پتوزفسفات، نوسازی گلوکز، گلیکوژن‌سازی و شکتن گلیکوژن و نیز ساخت و کافت چربی بدن انجام می‌دهد. افزون بر این، هورمون انسولین کارکردی کارآمد بر رفتار سیری و گرسنگی دارد (۱۵)، بنابراین از این راه بر چگونگی سوخت‌وساز گلوکز (انرژی) کارساز است. ساخت اسیدهای چرب در پرندگان بیشتر در جگر رخ می‌دهد و هورمون انسولین در ساماندهی فرآیندهای ساخت آنها نقشی کلیدی دارد (۱۸). انسولین ساخت چربی و آسیل گلیسرول‌ها را در جگر افزایش داده و اکسیداسیون گلوکز به دی‌اکسیدکربن از راه پتوز فسفات را بالا می‌برد (۶). پژوهش‌ها نشان می‌دهند که خورانیدن ال-کارنیتین به خوک سطح هورمون انسولین، فاکتور رشد انسولین‌مانند و هورمون‌های تیروئیدی را افزایش داده است (۹). بر پایه‌ی بررسی‌های انجام شده پیرامون پیامدهای ال-کارنیتین بر عملکرد و هورمون انسولین، گمان می‌رود که افزودن ال-کارنیتین به جیره‌ی جوجه‌های گوشتی در دوره‌ی پایانی پیامدهایی سودمند بر سطح هورمون انسولین و عملکرد داشته باشد.